

בתי המשפט

ה"ע 516/04		בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים
20/12/2004		

בעניין: הממונה על הגבלים עסקיים

על-ידי ב"כ עו"ד א' בנבגי

מהרשות להגבלים עסקיים

נ ג ד

1. רשת חברת תקשורת והפקות (1992) המשיבות

בע"מ

2. טלעד אולפני ירושלים בע"מ

3. שידורי קשת בע"מ

כולן על-ידי ב"כ עו"ד ג' קורן

צו

1. בפניי בקשתו של הממונה על ההגבלים העסקיים (להלן: "הממונה"), ליתן להסכמה בינו ובין המשיבות תוקף של צו מכוח סעיף 50ב' לחוק ההגבלים (להלן: "החוק" או "חוק ההגבלים העסקיים").

המשיבות הן שלוש זכייניות הערוץ השני, רשת חברת תקשורת והפקות (1992) בע"מ, טלעד אולפני ירושלים בע"מ ושידורי קשת בע"מ (להלן: "המשיבות" או "הזכייניות"). מטרתו של ההסכם בין הממונה ובין המשיבות, היא הסדרת סוגיית שידורן המתואם של שתי סדרות יומיות על-ידי הזכייניות, כפי שיפורט להלן.

הרקע לבקשה

2. בשנת 1994 החלו המשיבות בשידור מתואם של הסדרה "היפים והאמיצים" בין השעות 16:00-16:30. בשנת 1999 תיאמו ביניהן המשיבות את שידור הסדרה "כל ילדיי" בין השעות 16:30-17:00, כך שבפועל נוצרה רצועת שידור יומית בת שעה, בה משודרות שתי הסדרות הללו ברצף, על-ידי שלוש הזכייניות המשיבות.

לדעת הממונה, מדובר בהסדר כובל, אשר התקיים בפועל תקופה ארוכה מבלי שקיבל את אישורו של בית-הדין להגבלים עסקיים או פטור מאת הממונה. הממונה מציין בבקשתו, כי אמנם המשיבות

הגישו לו בקשה לפטור אותן מהחובה לקבל את אישורו של בית-הדין לשיתוף הפעולה ביניהן בשידור היומי של שתי הסדרות הנ"ל, אך זאת רק לאחר שהדבר נקבע כתנאי למתן פטור על-ידו לשיתוף הפעולה ביניהן בהפקת סדרת הדרמה היומית "אהבה מעבר לפינה".

הממונה סבור גם, כי שיתוף הפעולה בשידור היומי של סדרות אלו נוגד את מגמתו של חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן - 1990, אשר ביקש להבטיח את התחרות בין זכייניות הערוץ השני, על-ידי חלוקה שווה של זמני השידור לפי ימים.

3. לדברי הממונה, טענת המשיבות בבקשת הפטור הייתה, כי הסדרות "היפים והאמיצים" ו"כל ילדיי" מכילות את כל המאפיינים המצדיקים שידור יום-יומי. סדרות אלו שייכות לז'אנר הטלנובלה או אופרת הסבון, והן מהוות מציאות חיים אלטרנטיבית לחיי הצופה, אשר נקשר לקורותיהם של גיבורי הסדרה, ומצפה בקוצר רוח לשידור הפרק הבא. טענה נוספת שהעלו המשיבות היא, כי השידור המשותף של הסדרות אינו מהווה הסדר כובל, שכן כל זכיינית התקשרה בנפרד עם חברות ההפקה של הסדרות, והתיאום ביניהן נעשה על-ידי הרשות השנייה.

4. עמדת הממונה הנה, כי השידור המתואם של הסדרות על-ידי שלוש הזכייניות מהווה הסדר כובל כהגדרתו בחוק ההגבלים העסקיים. זאת, אף אם כל אחת מהן התקשרה בנפרד עם מפיקי הסדרות. הממונה מוסיף, כי העובדה שהרשות השנייה אישרה את השידור המתואם של הסדרות, אינה מכשירה שידור זה מבחינת דיני ההגבלים העסקיים.

הממונה מכיר בצורך בשיתופי פעולה בין הזכייניות בנסיבות מסוימות, אך לדיו היה זה מחובתן של המשיבות לפנות תחילה בבקשה לפטור או לאישור הסדר כובל, אף אם ז'אנר הסדרות ששודרו במתואם מצדיק את שידורן היום-יומי. בפועל, המשיבות שידרו במתואם את שתי הסדרות במשך מספר שנים, מבלי שקיבלו את אישורו של בית-הדין או פטור מאת הממונה.

הממונה סבור, כי אין להתעלם "מחטאי העבר" של הזכייניות ולהעניק להן פטור לפי סעיף 14 לחוק. הממונה מוסיף, כי בבחינת שיתוף הפעולה בין המשיבות, יש לתת את הדעת גם ל"אפקט המצטבר" של רוחב שיתוף הפעולה. לדעתו, מבחינה זו אין דינו של שידור מתואם של שתי סדרות ברצף, זהה לדין שידור סדרה אחת, הגם שייתכן ושתי הסדרות משתייכות לז'אנר המצדיק שידור יום-יומי.

לדעת הממונה, בנסיבות העניין האינטרס הציבורי ימומש בצורה הטובה ביותר בדרך של ההסכמה, ועל כן מבקש הוא ליתן תוקף לנוסח הצו המוצע. המשיבות מסכימות לבקשתו זו של הממונה. הממונה פרסם הודעה בדבר כוונתו להגיש בקשה לאישורו של הצו המוסכם, כנדרש בסעיף 50ב(ד)(1) לחוק. עד למועד הגשת הבקשה, לא התקבלו הערות מהציבור בקשר לצו המוצע.

הצו המוסכם

5. במסגרת ההסכמה אליה הגיעו הממונה והמשיבות, התחייבו האחרונות שלא להיות, במישרין או בעקיפין, צד לשידור מתואם של אותה סדרה, אלא אם ניתן לכך אישור מאת בית-הדין להגבלים עסקיים או פטור מאישור כאמור מאת הממונה.

אשר לסדרה "כל ילדיי", הרי שהזכייניות התחייבו להפסיק את שידורה מייד עם היכנס הצו לתוקף או בתוך 60 יום ממועד חתימתן על הצו, לפי המוקדם. אשר לסדרה "היפים והאמיצים", הזכייניות הסכימו לפעול בהתאם לפטור שיינתן להן על-ידי הממונה, באם זה אכן ימצא כי שידור מתואם של הסדרה עד לסיום תקופת הזיכיון הנוכחי (31.10.05) עומד בתנאי סעיף 14 לחוק ההגבלים.

הצו המוסכם קובע, כי הזכייניות ישלמו, יחד ולחוד, סך של 300,000 ש"ח, בתוך 30 יום מעת היכנס הצו לתוקף. בצו מצוין בפירוט, כי הוא נעשה מבלי שתהא בכך הודאה מצד הזכייניות בהפרת הוראות החוק.

הממונה מצדו מתחייב, בכפוף לקיום ההתחייבות שנטלו על עצמן הזכייניות במסגרת הצו המוסכם ולאישורו על-ידי בית-הדין, שלא לנקוט בצעדי אכיפה בגין השידור המתואם של הסדרות הנ"ל בעבר.

הכרעה

6. הממונה מבסס בבקשתו את טענתו, לפיה שידורן המתואם של הסדרות "היפים והאמיצים" ו"כל ילדיי" על-ידי המשיבות, מהווה הסדר כובל כהגדרתו בסעיף 2 לחוק ההגבלים העסקיים. סעיף 50ב(א) לחוק קובע, כי מתן צו מוסכם יכול שיהיה ללא הודאה בדבר חבות בנוגע לתקופה שקדמה למועד נתינתו. במקרה זה, הצדדים אכן הסכימו כי הצו נעשה מבלי שתהא בכך הודאה מצד המשיבות בהפרת הוראות החוק. לאור זאת, אין מקום להידרש לשאלת היות השידור המתואם על-ידי המשיבות הסדר כובל. יחד עם זאת, לצורך בקשה זו בלבד, אניח כי השידור המתואם של הסדרות הנ"ל על-ידי המשיבות, מהווה הסדר כובל כהגדרתו בחוק (ראו ה"ע 28/01 הממונה על ההגבלים העסקיים נ' בני משה קרסו מפיצי מכוניות בע"מ ואח' (לא פורסם), סעיף 10 להחלטה).

7. לאחר שבחנתי את הנוסח המוצע של הצו המוסכם, וכן את עמדתו של הממונה ואת הנימוקים לאישורו של צו המוסכם, שוכנעתי כי יש לקבל את הבקשה וליתן תוקף של צו להסכמה בין הממונה ובין המשיבות.

שידור הסדרות "היפים והאמיצים" ו"כל ילדיי", מהווה לכאורה הסדר כובל, בהיותו שידור מתואם על-ידי שלוש הזכייניות. שידור הסדרה "היפים והאמיצים" החל עוד בשנת 1994 ואילו שידור הסדרה "כל ילדיי" החל בשנת 1999, כל זאת מבלי שהמשיבות הגישו בקשה לאישור הסדר כובל, או בקשת פטור מאת הממונה לפי סעיף 14 לחוק. בקשת פטור הוגשה לממונה רק בדיעבד, וגם זאת רק לאחר שהוא קבע זאת כתנאי במסגרת החלטה נפרדת למתן פטור להפקה משותפת של דרמה תעשייתית יומית על-ידי הזכייניות.

על-פי ההסכמה אליה הגיעו הצדדים, על הזכייניות לשלם סך של 300,000 ש"ח לקופת אוצר המדינה וכן להפסיק מיידית את שידור הסדרה "כל ילדיי". שידור המתואם של הסדרה "היפים והאמיצים" יהיה על-פי פטור שיינתן על-ידי הממונה, באם ימצא כי זה עומד בתנאי סעיף 14 לחוק. אני סבורה, כי יש בכך כדי להבהיר למשיבות את הפסול שנפל בהתנהגותן האמורה. אשר לאכיפה עתידית של דיני ההגבלים העסקיים, המשיבות מתחייבות כי בעתיד לא יהיו, במישרין או בעקיפין, צד להסדר כובל, ללא אישורו של בית-הדין או מתן פטור מאת הממונה. יש בכך כדי לתת מענה הן לאינטרס הציבורי

בשמירת התחרות בין המשיבות והן לצורך בשיתופי פעולה ביניהן, כאשר כל מקרה ייבחן על-פי נסיבותיו והשלכותיו.

עולה אפוא, כי הוראות הצו המוסכם עונות על הצורך באכיפת דיני ההגבלים העסקיים, ושמירת התחרות בתחום פעילותן של זכייניות הערוץ השני. לאור זאת, אני סבורה כי מטרותיו של הצו המוסכם, הן מטרות ראויות. בנסיבות העניין, אני סבורה גם כי דרך של צו מוסכם עדיפה על-פני דרכי האכיפה האחרות בחוק.

סיכומי של דבר, אני נעתרת לבקשה ונותנת תוקף של צו לנוסח הצו המוסכם אשר צורף לבקשה ומסומן באות א'.

ניתן היום, ח' בטבת תשס"ה (20 בדצמבר 2004), בהעדר הצדדים.

המזכירות תמציא העתק צו זה לצדדים באמצעות הפקס.

מ' שידלובסקי-אור, שופטת

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה.